بسمه تعالى

تحقیق درس برنامه سازی وب

آزمون نویسی در Spring Boot

استاد: یحیی پورسلطانی

نگارندگان: رضا وحیدی مجد 99102491 مهدی صابر 99105526 آرمین ثقفیان 99105345

مقدمه

در دنیای توسعه نرمافزار، آزمون نویسی یکی از مهم ترین جنبه های تضمین کیفیت کد محسوب می شود. در چارچوب Spring Boot، روش های مختلفی برای نوشتن و اجرای تست ها وجود دارد که به توسعه دهندگان کمک می کند از صحت عملکرد برنامه های خود اطمینان حاصل کنند. این تحقیق به بررسی انواع آزمون نویسی در Spring Boot، ابزار های مرتبط و بهترین روشهای نوشتن تستهای موثر می پردازد.

اهمیت آزموننویسی در Spring Boot

Spring Boot به عنوان یکی از محبوب ترین چارچوب های توسعه برنامه های کاربردی مبتنی بر جاوا، امکان توسعه سریع و آسان را فراهم می کند. با افزایش پیچیدگی برنامه ها، اطمینان از عملکرد صحیح آنها از طریق آزمون نویسی اهمیت ویژه ای پیدا می کند. برخی از مزایای آزمون نویسی در Spring Boot عبارتند از:

- کاهش باگ ها و افزایش پایداری نرم افزار
 - افزایش قابلیت نگهداری کد
 - امكان تغيير و توسعه آسان تر
- اطمینان از عملکرد صحیح اجزای مختلف برنامه

انواع آزموننویسی در Spring Boot

در چارچوب Spring Boot، انواع مختلفی از روش های مختلف برای تست کردن برنامه وجود دارد که با توجه به نیاز و خواسته مسئله، و همچنین جزئیات پیاده سازی، می توان از میان آنها مناسب ترین را انتخاب کرد. روش های آزمون نویسی به شرح زیر است:

- 1. آزمون هاى واحد (Unit Testing)
- 2. آزمون های یکپارچه سازی (Integration Testing)
 - 3. آزمون های پذیرش (Acceptance Testing)
 - 4. آزمون های عملکردی (Performance Testing)

که در ادامه به توضیح هر کدام از آنها و مثال های مربوطه می پردازیم.

1. آزمون های واحد (Unit Testing)

آزمون های واحد در Spring Boot به منظور تست کردن قطعات کوچکی از کد (مانند متدها یا کلاسها) انجام می شود. این آزمون ها به صورت مستقل از سایر اجزای برنامه اجرا می شوند و هدف اصلی آن ها شناسایی مشکلات در منطق برنامه یا کدهای خاص است. به این ترتیب، تست های واحد به توسعه دهندگان این امکان را می دهند که هر جزء از برنامه را به صورت مجزا تست کرده و صحت عملکرد آن را بررسی کنند. یکی از مزایای این روش این است که اجرای تستها بسیار سریع است و معمولاً نتیجهگیری از آنها به سرعت انجام می شود.

ابزارهای اصلی برای انجام آزمون های واحد عبارتند از:

- JUnit: یکی از محبوب ترین فریمورک های تست در جاوا
- Mockito: کتابخانه ای برای ایجاد mock objects جهت شبیه سازی وابستگی ها
- AssertJ: کتابخانه ای برای افزایش خوانایی و قابلیت استفاده از تستها

نمونه کد با استفاده از Mockito و Junit که برای تست کردن کلاس UserService نوشته شده است:

```
### Mockito Out of the Company of the Company
```

این تست بررسی می کند که آیا متد UserService.findUserByld به درستی یک کاربر را از مخزن داده (repository) بازیابی می کند یا نه. به جای استفاده از یک پایگاه داده واقعی، UserRepository را شبیهسازی (mock) میکند و اطمینان می دهد که تست به صورت مستقل و بدون وابستگی اجرا شود.

2. آزمون های یکپارچه سازی (Integration Testing)

آزمونهای یکپارچه سازی در Spring Boot برای بررسی تعاملات بین اجزای مختلف سیستم طراحی می شوند. این آزمون ها معمولاً در سطح بالاتری از آزمونهای واحد اجرا می شوند و به تست کردن تعاملات بین ماژولها، پایگاه داده، سرویسها و دیگر اجزای برنامه می پردازند. این آزمون ها به ویژه در برنامه هایی که از چندین سیستم خارجی استفاده می کنند یا به پایگاه داده متصل می شوند، اهمیت زیادی دارند. در Spring Boot میتوان از ویژگیهایی مانند (Spring Boot استفاده کرد تا یک محیط تست مشابه به محیط واقعی برنامه ایجاد شود و عملکرد سیستم تحت شرایط مشابه بررسی گردد.

ابزارهای رایج:

- Spring Boot Test: برای راهاندازی یک محیط آزمایشی Spring: Boot
- Testcontainers: برای اجرای پایگاه داده های موقتی در حین تست
- MockMvc: برای آزمون کنترلرهای وب بدون اجرای سرور واقعی

مثال از آزمون یکپارچه سازی:

این کد جاوا یک تست Spring Boot برای UserController و بررسی پاسخ ها استفاده MockMvc برای شبیه سازی درخواست های HTTP و بررسی پاسخ ها استفاده میکند. این تست تأیید می کند که هنگام ارسال یک درخواست GET به Users/1/ پاسخ کد وضعیت HTTP 200 OK را برمیگرداند و همچنین شامل یک بدنه JSON است که در آن فیلد name مقدار "Reza" را دارد.

3. آزمون های پذیرش (Acceptance Testing)

آزمونهای پذیرش در Spring Boot به بررسی تطابق رفتار سیستم با نیاز مندیهای مشخص شده توسط مشتری یا کاربر نهایی میپردازند. این آزمونها معمولاً در پایان فرآیند توسعه انجام میشوند و هدف آنها این است که از رضایت مشتری از عملکرد سیستم اطمینان حاصل کنند. این آزمونها میتوانند به صورت دستی یا خودکار انجام شوند. در Spring Boot، این تستها میتوانند شامل بررسی صحت فرایندها، رابطهای کاربری و سرویسهای RESTful باشند.

ابزارهای رایج:

- Cucumber: برای نوشتن تستهای پذیرش به صورت BDD:
 - RestAssured: برای تست API:

4. آزمون های عملکردی (Performance Testing)

آزمون های عملکردی در Spring Boot به منظور ارزیابی عملکرد سیستم تحت بار های مختلف، مانند تعداد در خواستهای همزمان، استفاده می شوند. هدف این آزمون ها شناسایی نقاط ضعف در عملکرد سیستم و اطمینان از اینکه سیستم می تواند با مقیاس بالا به درستی عمل کند، است. در Spring Boot، برای تست عملکرد می توان به صورت مستقیم در خواست هایی به APIها ارسال کرده و عملکرد می، ظرفیت سیستم، و استفاده از منابع را بررسی کرد. این تستها به توسعه دهندگان کمک می کنند تا سیستم را بهینه سازی کرده و از ایجاد مشکلات عملکردی در محیط های تولید جلوگیری کنند.

ابزارهای پرکاربرد:

- JMeter: برای بارگذاری و تست عملکرد
- Gatling: برای شبیهسازی تعداد زیادی در خواست همزمان

بهترین شیوههای آزموننویسی در Spring Boot:

1. استفاده از نام گذاری مناسب برای تستها

- 2. ایزوله سازی تست های واحد از وابستگی های خارجی
- 3. استفاده از Testcontainers برای تست پایگاه دادهها
 - 4. اجرای تست ها به صورت خودکار در CI/CD
- 5. استفاده از ابزار های نظارت بر پوشش کد مانند Jacoco

در مجموع، آزمون ویسی در Spring Boot یکی از مهمترین جنبه های توسعه نرم افزار است که به بهبود کیفیت، کاهش باگ ها، و افزایش قابلیت نگهداری کمک می کند. با استفاده از ابزار های مناسب و پیروی از بهترین شیوه ها، می توان تست های موثری نوشت که عملکرد برنامه را تضمین کنند. بهره گیری از ترکیبی از آزمون های واحد، یکپارچه سازی، پذیرش و عملکردی باعث ایجاد یک نرم افزار پایدار و قابل اطمینان میشود.

منابع

https://spring.io/guides/gs/testing-web

https://spring.io/guides/gs/serving-web-content

https://docs.spring.io/spring-boot/reference/testing/spring-boot-applications.html

/https://www.arhohuttunen.com/spring-boot-webmvctest

/https://reflectoring.io/spring-boot-web-controller-test